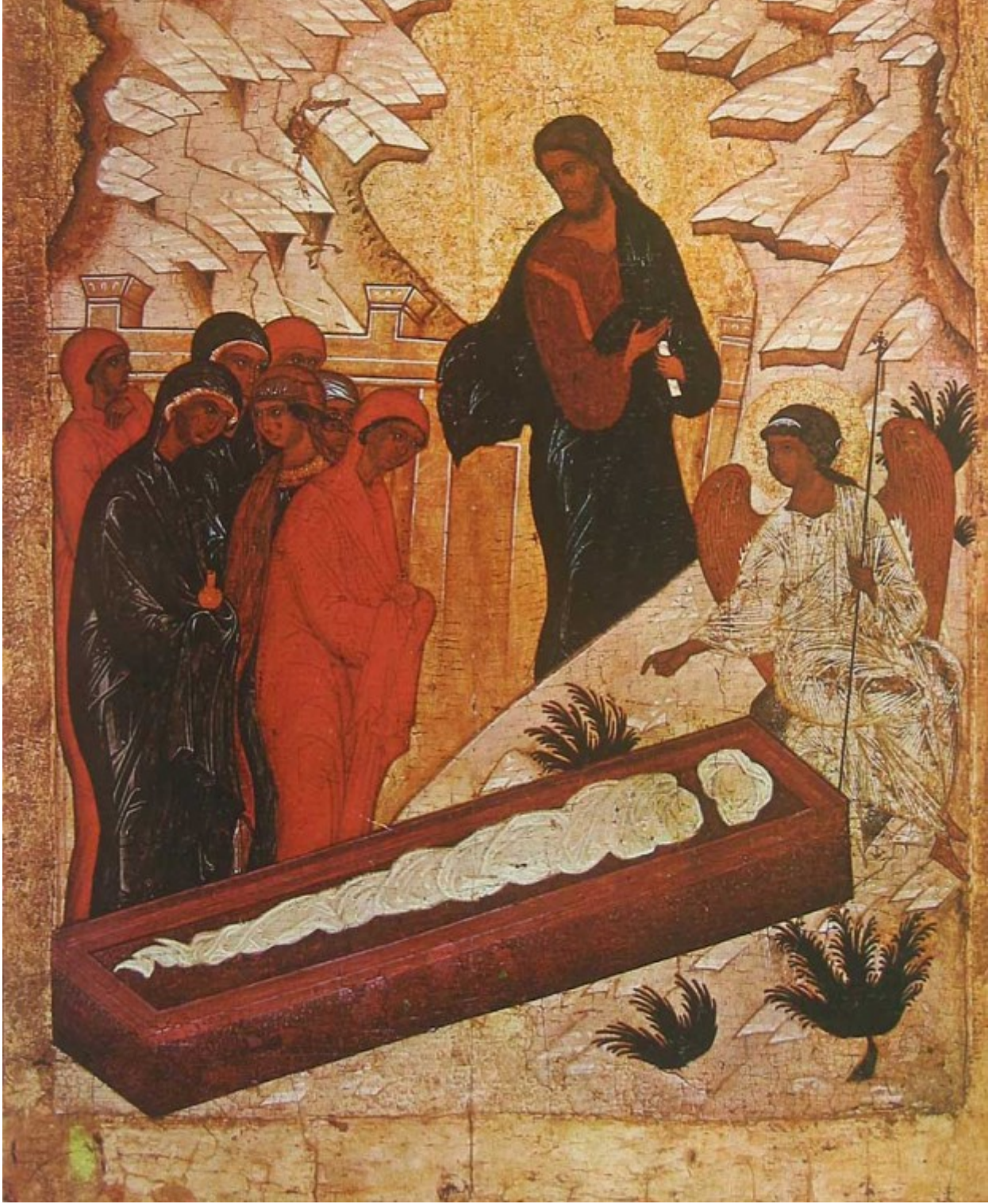

22 Απριλίου 2014

Οι χαιρετισμοί της Θεοτόκου επί τη Ανάσταση του Κυρίου

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κοντάκιον Ἦχος πλ'δ'

-Τῇ Ὑπερμάχῳ-

Ὡς Ζωηφόρος Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Μήτηρ,
Τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ἀνεδείχθης,
Ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνωμεν.
Ἄλλ'ὡς φέρουσα Ζωῆς Κυρίουνάματα,
Ἐκ θανάτου ψυχικοῦ ἡμᾶς ἀνάστησον,
ἵνα κράζωμεν ,
Χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἄγγελος ἑξαστράπτων τῷ μνημείῳ ἐπέμφθη

κηρύξαι τὴν Ἀνάστασιν πάντων

(Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν -ἐκ' γ'-)

Καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ αὐτοῦ φωνῇ , Ἀναστάντα θεωρῶν Σὲ Κύριε ,ἐξίστατο καὶ
ἴστατο βοῶν τῇ Θεοτόκῳ ταῦτα.

Χαῖρε δι' ἧς τεθνηκότες ζοοῦνται

Χαῖρε δι' ἧς γαλαξίαι καινοῦνται.

Χαῖρε ἡ φωτίζουσα τὰ ταμεῖα τοῦ Ἄδου.

Χαῖρε ἡ συντρίψασα τοὺς μοχλοὺς τοῦ θανάτου.

Χαῖρε τοῦ Παραδείσου τῆς πύλης τὸ ῥόπτρον,

Χαῖρε τοῦ Βασιλέως τὸ πάναγνον ῥόδον.

Χαῖρε δι' ἧς ὁ Ἄδὰμ τοῦ θανάτου ἀνίσταται

Χαῖρε δι' ἧς τῆς φθορᾶς οἱ Βροτοὶ ἀπηλλάγημεν

Χαῖρε τῶν Μαρτύρων τὸ ἔνδοξον κλέος
Χαῖρε ἡ λαμπρύνουσα τὸ ἡμέτερον γένος
Χαῖρε δι' ἧς ἡ Ζωὴ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλεν
Χαῖρε δι' ἧς τῶν πιστῶν αἱ καρδίαι ἀγάλλονται

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Βλέποντες οἱ ἐν Ἄδῃ, τοῦ Κυρίου τὴν ἀνείκαστον δόξαν, ἔκραξαν Αὐτῷ θαρσαλέως. Ὁ Θεὸς καὶ Ζωῆς χορηγός, πως κατεδέχθεις ἐνθάδε ἐλθεῖν ὡς κραταιὸς καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ διαβόλου συνθλάσαι; Κράζοντες το

Ἄλληλούϊα

Γνωσιν ἄγνωστον γινῶναι, Ἰωάννης σὺν Πέτρῳ ζητοῦντες, ἔδραμον, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ θεωροῦντες κείμενα τὰ ὀθόνια μόνα, ἐβόων μετὰ δέους πρὸς τὴν Θεοτόκον

Χαῖρε τοῦ Παρακλήτου λαμπρὸν οἰκητήριον
Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ μέγα ἐφύμνιον
Χαῖρε πύλη ἀδιόδευτος ὡς ὑπάρχεις ἀληθῶς
Χαῖρε ὄρος καὶ παλάτιον τοῦ Δεσπότη τοῦ παντὸς
Χαῖρε ὅτι βλυστάνεις τῆς ἀγνείας τὰ ἄνθη
Χαῖρε ὅτι καὶ Μήτηρ καὶ Παρθένος ὑπάρχεις
Χαῖρε ἡ πικραίνουσα τοῦ θανάτου τὴν γεῦσιν

Χαῖρε ἡ γλυκαίνουσα τῶν πιστῶν τὰς αἰσθήσεις

Χαῖρε ὅτι ὤλεσας τοῦ θανάτου τὸν θρόνον

Χαῖρε ὅτι ἤνοιξας Παραδείσου τὰς θύρας

Χαῖρε δι' ἧς Ἀγγέλων τάξεις εὐφραίνονται

Χαῖρε δι' ἧς δαιμόνων θράση κατήργηται

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Δύναμις Τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε εἰς τοῦ Ἄδου τῶν χασμάτων τὰ ταμεῖα καὶ ἡ ἀφεγγὴς αὐτοῦ τυραννὶς ἐσκυλεύθη τῷ Του Λόγου ἀγίῳ Φωτί, ἐν τῷ ψάλειν ἡμᾶς οὕτως

Ἀλληλούϊα

Ἔχουσα Θεανθρώπου τὴν ψυχὴν εἰς τὰ σπλάχνα, τῷ φόβῳ ἡ γῆ ἐκλονεῖτω. Τὸν γὰρ ἀχώρητον παντί, ἑαυτῇ οὐκ ἠδυνήθη χωρεῖν καὶ οὕτως ἐβόα πρὸς Τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε ὅτι τὸ θνητὸν ἀφθαρσίας ἐνδύεις

Χαῖρε ὅτι τῶν ψυχῶν τὴν γαλήνην παρέχεις
Χαῖρε φωτὸς αἰδίου τὸ χρυσόπλοκον σέλας
Χαῖρε Ἁγίων Πατέρων τὸ πολύτιμον γέρας.
Χαῖρε φέγγος ἀγλαόμορφον οὐρανοῦ τοῦ νοητοῦ.
Χαῖρε ἄνθος τὸ πανεύοσμον καὶ τοῦ κόσμου χαρμονή.
Χαῖρε μόνη χριστιανῶν ἡ στερεὰ προστασία
Χαῖρε τῶν ἀπιστούντων ἡ ἐπίμοχθος ἀπορία .
Χαῖρε τῆς ἁμαρτίας τὸ κέρας συντρίβουσα,
Χαῖρε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φαιδρύνουσα
Χαῖρε πλοκῆς ῥαδιούργων ἡ λύσις
Χαῖρε δεινῶν προβλημάτων ἡ ῥύστις

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Ζάλην ἐνδοθεν ἔχων , πρεσβυτέρων ὁ δῆμος ,εὐθὺς μηκτυρίζονται πάντες.Τῶν γὰρ θαυμάτων τὸ θαῦμα μὴ δυναμένων ἔτι συγκαλύψαι, ἐπλήρωσαν ἀργύρια ἱκανὰ τοῖς στρατιώταις, μὴ εἰδότας ψάλλειν

Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἦκουσαν οἱ Ποιμένες Τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας τὴν Ἀνάστασιν Κυρίου ἐκ Τάφου. Καὶ νομίσαντες ὡς λῆρον αὐτὴν, ἐδυσπίστουν τῶν Μυροφόρων τὴν φωνὴν ἅπαντες. Ἄλλ' ὡς ἐξῆς καὶ οὗτοι πιστεύσαντες ἐβόων πρὸς Τὴν Θεοτόκον

Χαῖρε Παρθένε τῶν θλιβομένων παραμύθιον

Χαῖρε Μαρία ἀμαρτανόντων ἰλαστήριον

Χαῖρε ἄνθος ἀμαράντινον , των Ἀγγέλων γλυκασμὸς

Χαῖρε μόνη ἡ μηνύουσα τὴν αἰώνιον ζωὴν

Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις Παραδείσου Κυρίου ὁ νόστος

Χαῖρε ὅτι κατέστης Γεδεών ὁ πανένδροσος πόκος

Χαῖρε τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχὺν καταλύσασα

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων τὴν χάριν αὐξήσασα

Χαῖρε ἡ ἐν σιωπῇ Τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦσα

Χαῖρε ἡ Τὸν Δεσπότην ἀσπόρως τεκούσα

Χαῖρε δι' ἧς ὁ Σατὰν ἐνεπαίχθη

Χαῖρε δι' ἧς ἡ ζωὴ καινουργεῖται.

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Θεοδρόμον πορείαν ἐπορεύθησαν τότε, εἰς Ἐμμαοὺς οἱ Μαθηταὶ Τοῦ Κυρίου. Καὶ ὡς συνοδίτην ἔχοντες Αὐτὸν , ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου ἐπέγνωσαν αὐθις, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμνῶμεν τὸ

Ἄλληλούϊα.

Ἴδον Μυροφόροι γυναῖκες ,ἐν μνημείῳ ορθρίως , νεανίσκον ἐν λευκοῖς
αυγασθέντα.Καὶ ὡς Ἄγγελον νοοῦντες αὐτὸν ,εἰ καὶ τρόμῳ τῇ καρδίᾳ συνείχοντο,
ἔσπευσαν τοῖς Ἀποστόλοις κηρύξαι καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ

Χαῖρε ἡ ἀπαρχὴ τοῦ αἰωνίου φάους

Χαῖρε ἡ χελιδὼν τῆς φωταυγοῦς ἡμέρας

Χαῖρε ὅτι τοῦ Σταυροῦ τὴν χολὴν μετέλαβες

Χαῖρε ὅτι τὸ πικρὸν εἰς γλυκύ μετέβαλες.

Χαῖρε μόνη ἡ πηγάζουσα ζωῆς ὕδωρ τὸ κενὸν

Χαῖρε μόνη ἡ ἐγείρουσα Ἀδὰμ τὸν πάλαι χοϊκόν.

Χαῖρε τῆς ἁμαρτίας τὸν λύθρον ἡ πλύνασα

Χαῖρε τοῦ Ἀδὰμ τὴν κατάρα ἡ σβέσασα

Χαῖρε ὅτι τῶν δαιμόνων τὰς μορφὰς ἀπελάυνεις,

Χαῖρε ὅτι τῆς ἁμαρτίας τὸ σκότος διώκεις

Χαῖρε ἡ τοῦ σύμπαντος Ἀναστάσεως αὐγή.

Χαῖρε τοῦ προπάτορος ἡ γλυκεῖα χαρμονή

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Κήρυκες γεγονότες Μαθηταὶ τοῦ Κυρίου τῆς δόξης καὶ τῆς πρώην δειλίας μὴ
σχόντες, ἐκήρυξαν τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τοὺς Ἰουδαίους ὡς χυδαίους, μὴ
εἰδότας ψάλλειν

Ἀλληλούϊα

Λάμπας τῆ οἰκουμένη φωτισμὸν ἀληθείας, ἐξόρισας τοῦ Ἄδου τὸ σκότος. Τοῦ γὰρ
θανάτου ἢ ἰσχύς μὴ ἐνεγκοῦσα σοῦ Τῷ Θεῷ Φωτὶ πέπτωκεν, οἱ τούτου δὲ
σωθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε ἀνεσπέρου φωτὸς τὸ δοχεῖον

Χαῖρε τῶν χαρίτων Θεοῦ τὸ ταμεῖον

Χαῖρε ὅτι καθαίρεις τῆς ψυχῆς τὸ δυσῶδες

Χαῖρε ὅτι λαμπρύνεις οὐρανοῦ τὰς ἀψίδας.

Χαῖρε ὀλιγοψύχων τὸ τερπνὸν παραμύθιον

Χαῖρε τῶν κοπιώντων καὶ μοχθούντων ἀνάπαυσις

Χαῖρε τὸν κοπετὸν τοῦ βίου κουφίζουσα

Χαῖρε ἢ τῆς ψυχῆς τὴν θλίψιν διαλύουσα

Χαῖρε ὅτι τῆς χαρᾶς Φωστῆρα ἀνέτειλας

Χαῖρε ὅτι τῆς ἀράς τὴν λύπην ἠφάνισας

Χαῖρε τῆς ζωῆς ἡμῶν τὸ ἀμυντήριον

Χαῖρε τῶν δεινῶν ἡμῶν φυγαδευτήριον.

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Μέλλοντος Τοῦ Κυρίου ,τὴν ἀνάπλασιν πάντων, ποιῆσαι μετὰ δόξης ἀρρήτου, παρεδόθη τῷ τάφῳ ὡς θνητός. ἀλλ'ἀνέστη ὡς Νυμφίος λαμπρὸς ,διόπερ ἐξεπλάγημεν τὴν ἄφατον αὐτοῦ σοφίαν κράζοντες

Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Νέαν ἔδειξεν κτίσιν ,ἀναστήσας ὁ Κτίστης ἐκ φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος. Τοῦ γὰρ θανάτου τὴν ἰσχὺν νεκρώσας ὥσπερ ἔπρεπε,κατήργησεν αὐτὸν ,ἵνα σκιρτῶντες ἐν χαρᾷ ὑμνήσωμεν τὴν Παρθένον λέγοντες

Χαῖρε τοῦ ἐχθροῦ ταπεινούσα τὴν ὄφρυν

Χαῖρε λυπηρῶν ἐξατμίζουσα ἀχλὺν

Χαῖρε ἄστρον παμφαέστατον οὐρανοῦ τοῦ νοητοῦ,

Χαῖρε ἄνθος τὸ πανεύοσμον ἐκ λειμώνων ἱερῶν

Χαῖρε δι'ἧς οἱ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις συμμύγνυνται

Χαῖρε δι'ἧς ὁ ἄχρονος τοῖς Βροτοῖς συναλίζεται

Χαῖρε βίβλε Θεοχάρακτε τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ,

Χαῖρε πλάξ ἡ ἀπογράφουσα σεσωσμένων τὴν πληθύν.

Χαῖρε ἡ ἐκ θανάτου εἰς ζωὴν ἀγαγοῦσα

Χαῖρε τῶν πρωτοπλάστων τὴν ποινὴν ἀναιροῦσα.

Χαῖρε ἡ Χαρά τῆς Χριστοῦ Εκκλησίας

Χαῖρε ἡ αὐγὴ βιοτῆς αἰωνίας.

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Ξένον θαῦμα ἰδόντες ξενωθῶμεν βορβόρου καὶ πάσης ἀμαρτίας καὶ λύθρου. Διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ἀπαθὴς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη παθητὸς ἄνθρωπος , βουλόμενος ἐγείρει σὺν αὐτῷ τοὺς ἐν χαρᾷ βοῶντας .

Ἀλληλούϊα

Ὁλος ἦν ἐν τῷ τάφῳ καὶ οὐρανῶν μηδόλως ἀπῆν, ὁ προαιώνιος Λόγος . Καὶ τῷ εὐγνώμωνι ληστῇ, τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὁδοποιήσας εἴσοδον, ἐδίδαξεν ἵνα ψάλλει πρὸς τὴν Θεοτόκον

Χαῖρε περιστερὰ καὶ τροφεὺς τῆς ἀγνείας.

Χαῖρε ἡ κιβωτὸς τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας

Χαῖρε Χριστιανῶν ὁ ἀκατάπαυστος ὕμνος

Χαῖρε Ὁσιαρχῶν τὸ ἀκηλίδωτον κῦδος

Χαῖρε ἡ του πλάνου βίου των κρημνῶν διασώζουσα

Χαῖρε του μέλλοντος κόσμου τὴν Χαράν ακτινίζουσα.

Χαῖρε τῆς ἡμῶν βιοτῆς εὐλογούσα πορείας

Χαῖρε τῶν παθῶν τῆς ψυχῆς ἀναιροῦσα κακίας

Χαῖρε ὅτι θανάτου τὸ κράτος ἐπάταξας.

Χαῖρε ὅτι τοῦ Ἄδου τὰ σκῆπτρα ἐσκύλευσας

Χαῖρε ἡ Τὸν Θεὸν ὡς βρέφος τεκούσα

Χαῖρε τῶν συμφορῶν ἡμᾶς ἐξελοῦσα

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Πᾶσα πληθὺς τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς Ἀναστάσεως ἔργον. Τὸν γὰρ ἐν τῷ μνημείῳ ὡς νεκρὸν ἐθεώρουν, ἥλιον ζωῆς ἄδυτον καὶ ἡμᾶς ζωοποιήσαντα, δεχόμενος δε τὸν ὕμνον παρὰ πάντων οὕτως

Ἀλληλούϊα

Ρήτορας ψευδολόγους ,Ιουδαίων ἀκραίους ὀρώμεν ἐπὶ σοί Θεῖε Λόγε, ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς, εἰ Θεὸς εἶ, ἀνθρωπίνως ἔπαθες, ἡμεῖς δὲ τὴν σὴν εὐσπλαχνίαν θαυμάζοντες Τῇ Μητρὶ Σου βοῶμεν

Χαῖρε δι' ἧς ἡ δόξα Κυρίου ἀνέτειλεν

Χαῖρε δι' ἧς οἱ Δῆμοι Ἀγγέλων χορεύουσιν

Χαῖρε ἡ δεσμεύσασα τῶν δαιμόνων τὸ κράτος

Χαῖρε ἡ προάγουσα Βασιλείας τὸ νίκος

Χαῖρε μόνη ἡ ξηράνασα πειρασμῶν τὸν ποταμὸν

Χαῖρε ὄμβρε ἀτελεύτητε δωρεῶν τῶν πατρικῶν

Χαῖρε τῶν πρωτοπλάστων μόνη λύσις τῆς ἀράς

Χαῖρε μετανοούντων ἐξαλείφουσα ποινὰς .

Χαῖρε τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς τὸ ταμεῖον

Χαῖρε τοῦ ἀθεάτου Θεοῦ τὸ πυξίον

Χαῖρε Προφήτου Προδρόμου τὸ κήρυγμα

Χαῖρε Δαυὶδ Βασιλέως τὸ καύχημα

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Σώσαι θέλων τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων , φθορὰ ὑπαχθέντα, πρὸς τοῦτο τριήμερος ἐγείρεται. Καὶ ἄπνους ὑπάρχων ὡς νεκρὸς δι' ἡμᾶς ἀνέστη εὐφροσύνης αἷτιος, ζωὴν παρέχων πᾶσιν τοῖς κραυγάζουσιν

Ἀλληλούϊα

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Τείχος εἰ τῶν ὑμνούντων τῶν χαρίτων σου τὸ ἄμετρον πλῆθος. Ὁ γὰρ ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐκ τάφου σωματικῶς ἡμῖν ἐπέλαμψεν καὶ πάντας Σοὶ προσφωνεῖν διδάξας

Χαῖρε δι' ἧς του εχθροῦ τυραννὶς κατελύθη

Χαῖρε δι' ἧς τοῦ θανάτου ἰσχὺς κατεπόθη

Χαῖρε στάμνε χρυσὴ ἢ ἔχουσα τὸ Θεῖον μάναν

Χαῖρε ξύλον ζωῆς ἀνθίζουσα καρποὺς εὐόσμους

Χαῖρε οὐρανίας παστάδος ἢ τελεία χαρμονή

Χαῖρε τῆς φρικώδους κακίας ἢ κατάπαυσις Σεμνή.

Χαῖρε μόνη ἐπὶ σελήνης ἰσταμένη Μαρία

Χαῖρε ὅτι τῆς ἁμαρτίας θεραπεύεις μανίαν

Χαῖρε τῆς αἰωνίου ζωῆς τὸ κεφάλαιον

Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τὸ προπύργιον

Χαῖρε δι' ἧς τα ποθεινά πηγάζουσιν

Χαῖρε δι' ἧς τα λυπηρά κατήργηνται

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Ἦμνος βροτῶν οὐκ ἀρκέσει ἐξυμνεῖν τὴν Ἁγίαν Σοῦ δόξαν. Ἰσαρίθμους γὰρ ταῖς σταγόσιν τοῦ ὄμβρου ὧδάς ἂν προσφέρωμεν Σοὶ Ἀναστάντα Κύριε οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον ὡς ἐποίησας ἡμῖν τοῖς Σοὶ βοῶσιν

Ἄλληλούϊα

Φωτοφόρον Παρθένον καὶ Ἀγγέλων τὸ ἄσμα, ὁρῶμεν τὴν Σεμνὴν Θεοτόκον. Ὁ ἄσώματος ἔξ αὐτῆς σωματωθεὶς, ὁ καὶ δεσμίους τοῦ Ἄδου ἐλευθερώσας, ἀνέτειλε φῶς πᾶσι τοῖς τυφλοῖς, ἵνα κραυγᾶσωμεν αὐτῇ τοιαῦτα.

Χαῖρε ὅτι τοῦ πονηροῦ καταλύεις τὸ θράσος

Χαῖρε ὅτι τοῦ Βασιλέως σελαγίζεις τὸ φάος.

Χαῖρε τῶν ἀσθενούντων ἢ βεβαία ἀντίληψις

Χαῖρε τῶν νοσημάτων παντοίων ἢ ἴασις

Χαῖρε ἢ τὸν ὠραῖον ἐκβλαστήσασα στάχυν.

Χαῖρε τῶν δωρεῶν τοῦ Φιλανθρώπου ἢ κρήνη.

Χαῖρε ὅτι τὰ στέφη τῶν συζύγων συμπλέκεις

Χαῖρε ὅτι τῶν νέων τὰς πορείας φυλάττεις

Χαῖρε ἢ νεκρώσασα τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς

Χαῖρε ἀκυρώσασα τῶν δαιμόνων τὰς βουλὰς

Χαῖρε τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ νῆκος

Χαῖρε τῶν πεπτωκότων δαιμόνων ὁ θρῆνος .

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Χάριν ἄφθονον δοῦναι τοῖς ἀνθρώποις δωρήσασθαι θέλων, ὁ πάντων Ζωοδότης ἀνθρώπων, κατεδέχθη ἐν τάφῳ νεκρὸς κατοικεῖσαι, ἵνα τῆς φθορᾶς ἡμᾶς ἀπαλλάξει τοὺς κράζοντας

Ἄλληλούϊα

Ψάλλοντές Σου τὸν τόκον , τὸν ὡς ξένον ἐν τάφῳ ξενωθέντα , ἀνυμνοῦμεν τῇ αὐτοῦ Ἀναστάσει. Ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκῆσας γαστρί, ἡ τῶν ἀπάντων πνοή, ἐξάγνισεν, ἐφώτισεν, ἐδίδαξε ἡμᾶς βόαν Σοι ταῦτα

Χαῖρε αμαράντινε στέφανε δόξης

Χαῖρε δωδεκάτειχε πόλις Κυρίου

Χαῖρε ὅτι κατήργησας ἁμαρτίας τὸ κέντρον

Χαῖρε ἡ καινουργήσασα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος

Χαῖρε ὅτι κατεπάτησας κεφαλὴν τοῦ πονηροῦ

Χαῖρε λύπην ἡ κεράσασα τῶν δαιμόνων τῷ εσμῷ.

Χαῖρε ὅτι τῶν παθῶν ἀποπλύνεις τὸν ῥύπον

Χαῖρε ὅτι τοῦ Πνεύματος ὑπάρχεις τὸ ῥεῖθρον

Χαῖρε ἡ ἀπόδειξις τῆς ἡμῶν σωτηρίας

Χαῖρε ἡ βεβαίωσις τῆς παλιγγενεσίας

Χαῖρε ὅτι ῥόδα καὶ κρίνα ἀνθίζεις

Χαῖρε ὅτι Πάσχα καὶ ἔαρ μυρίζεις

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

Ἦ Πανάσπιλε Μῆτερ, ἡ γεννήσασα τὸν πάντων Ζωῆς χορηγὸν καὶ Δεσπότην

(Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.-ἐκ ᾿γ΄-)

δεξαμένη τὴν νυν προσφορὰν ἐκ πασῶν σῶσον ἀναγκῶν ἅπαντας καὶ τῆς
μελλούσης ἀξίωσον Ἀναστάσεως τοὺς σοι βοῶντας:

Ἄλληλούϊα.

Ἦ ἄγγελος ἐξαστράπτων τῷ μνημείῳ ἐπέμφθη

κηρύξαι τὴν Ἀνάστασιν πάντων. Καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ αὐτοῦ φωνὴν , Ἀναστάντα
θεωρῶν Σὲ Κύριε ,ἐξίστατο καὶ ἴστατο βοῶν τῇ Θεοτόκῳ ταῦτα.

Χαῖρε δι' ἧς τεθνηκότες ζοοῦνται

Χαῖρε δι' ἧς γαλαξίαι καινοῦνται.

Χαῖρε ἡ φωτίζουσα τὰ ταμεῖα τοῦ Ἄδου.

Χαῖρε ἡ συντρίψασα τοὺς μοχλοὺς τοῦ θανάτου.

Χαῖρε τοῦ Παραδείσου τῆς πύλης τὸ ῥόπτρον,

Χαῖρε τοῦ Βασιλέως τὸ πάναγνον ῥόδον.

Χαῖρε δι' ἧς ὁ Ἄδὰμ τοῦ θανάτου ἀνίσταται
Χαῖρε δι' ἧς τῆς φθορᾶς οἱ Βροτοὶ ἀπηλλάγημεν
Χαῖρε τῶν Μαρτύρων τὸ ἔνδοξον κλέος
Χαῖρε ἡ λαμπρύνουσα τὸ ἡμέτερον γένος
Χαῖρε δι' ἧς ἡ Ζωὴ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλεν
Χαῖρε δι' ἧς τῶν πιστῶν αἱ καρδίαι ἀγάλλονται.

Χαῖρε Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν

Ὡς Ζωηφόρος Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Μήτηρ,
Τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ἀνεδείχθης,
Ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνωμεν.
Ἄλλ' ὡς φέρουσα Ζωῆς Κυρίου νάματα,
Ἐκ θανάτου ψυχικοῦ ἡμᾶς ἀνάστησον,
ἵνα κράζωμεν ,
Χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἡμῶν.

(Επιμέλεια -π.Διονύσιος Ταμπάκης-Ναύπλιον)